

Σε ποια ερείσματα βασιζόμενος αξιού κράτος ο Ντενκτάς;

Ανδρέας Σ. Γαβριηλίδης

Ο κατοχικός ηγέτης Ντενκτάς, επικουρούμενος από τους εγκαθέτους της Άγκυρας, αξιού τη διάλυση της υφιστάμενης και διεθνώς αναγνωρισμένης Κυπριακής Δημοκρατίας. Παραγκωνίζοντας την κρατική της υπόσταση, πεισματικά επιμένει στη συγκρότηση ενός νέου σχήματος, στην εγκαθίδρυση συνεταιρικού πολιτεύματος, με σύνθεση δύο ισοτίμων κυρίαρχων κρατών. Για στήριξη της ιταμής αυτής αξίωσης, επαίσχυντα επιχειρεί να παρουσιάσει, τα με ισχύ της στρατιωτικής μπότας κατακτητικά ανοσιουργήματα, και τις μετέπειτα βίαια και έντεχνα δημιουργηθείσες και επιβληθείσες καταστάσεις, σαν πραγματικότητες, σαν υπαρκτά τετελεσμένα γεγονότα. Ανερευθιάστα, προσπαθεί να αλλοιώσει τη μορφή και ιδιοτέλεια των πραγματικοτήτων, και να προσδώσει σ' αυτές αλληγορική εννοιολογία και υπόσταση. Με ψευδαισθήσεις επιχειρεί να ανατρέψει την αψευδή πραγματικότητα, και με ανειπίτω το θράσος προτρέπει να αποδεχθούμε την ασυδοσία και να ιεραρχήσουμε τις τουρκικές φαντασιώσεις.

Όμως, η πραγματικότητα δεν αλλοιούται, ούτε και τα ιστορικά γεγονότα

παραγράφονται. Όσο και αν το φερέφωνο του Τούρκου κατακτητή προσπαθεί να αλλοιώσει το χαρακτήρα και τη γνησιότητα των πραγματικοτήτων, οι κατά την τουρκική θεώρηση καλούμενες πραγματικότητες, παραμένουν και δεν παύουν να είναι παρά ανηθικότητες στην ουσία, που απεικονίζουν και εσασεί θα υπενθυμίζουν, τις από μέρους των Τούρκων γενόμενες πράξεις απάνθρωπης βίας και ανοσιουργίας.

Με επαναστατημένη, λοιπόν, τη συνείδηση, αλλά και υπό το κράτος δικαιολογημένης αγανάκτησης, ερωτώμεν τους οιουσδήποτε ηγέτες του συνόλου της τουρκικής φατριάς, αλλά και τους διαφόρους ταγούς του διεθνούς φάσματος: Είναι ή δεν είναι, πράξη κατακτητική και βέβηλη, αντικείμενη προς πάσες, τις διεθνείς του δικαίου διατάξεις; Είναι ή δεν είναι, πράξη βάνουση, βάρβαρη και δόλια, αντιβαίνουσα προς παν ανθρώπινο δικαίωμα και ηθικό θεσμό, το ότι η Τουρκία υπό το πρόσχημα της εγγυήτριας δύναμης, εισέβαλε και παράνομα κατέλαβε και κατακρατεί το ένα τρίτο του κυπριακού εδάφους, κυρίαρχου κράτους, μέλους του ΟΗΕ, και τώρα με κράχτην τον

πολιτικώς ασύδωτο Ντενκτάς, επίμονα επιζητεί την κατάλυσή του:

Η Τουρκία, καταπατήσασα και ανοσιοιουργήσασα προς παν ανθρώπινο δικαίωμα, εδήωσε, εβίασε, εξερίζωσε και εμπροσφυγοποίησε πέραν των 200 χιλ. Ελληνοκυπρίων, σφετερισθείσα και οικειοποιηθείσα τις περιουσίες και τα πάτρια εδάφη τους. Αυτές, λοιπόν, οι ανηθικότητες, είναι οι κατά το δοκούν του κατοχικού ηγέτη πραγματικότητες; Και είναι πάνω σ' αυτά τα ανήθικα ερείσματα, τον άνομο σφετερισμό και παράνομη κατοχή των πατρώων ελληνοκυπριακών εδαφών, που στηρίζει και επιδιώκει τον σχεδιασμό και συγκρότηση κράτους;

Έμμονη, αλλά και παράφορη υπήρξε ανέκαθεν η αξίωση του Ντενκτάς για κράτος. Σε βαθμό μάλιστα, που σε κάποια προηγούμενη περίπτωση, υπερασπιζόμενος τον στόχο του τούτο, χωρίς αιδώ, και με ασύστολο θράσος φερόμενος, τούτα τα λόγια εκστόμισε. «Δεν θα ανεχθώ την προσφυγοποίηση 70 χιλ. Τούρκων». Μα κύριε Ντενκτάς, η νοημοσύνη δεν μας εγκατέλειψε, ούτε και σε αφέλεις, αποτίνεισαι. Τους ομοεθνείς σου, συ τους έχεις προσφυγοποιήσει, που εσκεμμένα, για μελλοντικούς σκοπούς αξίωσης κράτους, δια της βίας τους εμάντρισε εις τον βορρά. Πάντως, πρόσφυγες, όπως

επιχειρείς να τους παρουσιάσεις, αυτοί δεν λογίζονται. Καθόσον, από τα ευτελή και πτωχά σπίτια που διέμεναν στον Νότο, μεταφέρθηκαν εις τον Βορρά, και τους παρεχωρήθησαν τα αρπαγέντα πολυτελή σπίτια και οι περιουσίες των Ελληνοκυπρίων. Πέραν τούτου, αυτοί διατηρούν ακόμα κάθε δικαίωμα επιστροφής των περιουσιών τους, όταν ελευθερωθούν από τον κατοχικό ζυγό και επιστρέψουν. Όσοι δε, δεν ανέχονται τον ζυγόν, της προσφυγοποίησής σου και έρχονται στον Νότο, η Κυπριακή Δημοκρατία τους δέχεται και τους περιθάλλει. Συνάγεται κατόπιν τούτου, ότι οι Τουρκοκύπριοι, κατ' επίφασιν πρόσφυγες δύνανται να καταλογισθούν.

Πρόσφυγες κ. Ντενκτάς, είναι οι δια της στρατιωτικής βίας ξεριζωθέντες και εκπατρισθέντες Ελληνοκύπριοι, τους οποίους 'σεις, καταπατώντας παν ανθρώπινο δικαίωμα, ανήλεα εβιάσετε και παράνομα, παρά πάσαν αξίωσιν του δικαίου, αρπάξετε τα σπίτια και περιουσίες των, σφετερισθέντες την πατρώα γη των. Αυτοί είναι οι πρόσφυγες, που για χρόνια, μέσα στον παγερό χειμώνα και τον καύσωνα του καλοκαιριού, ζούσαν μέσα στις ετοιμόρροπες παράγκες και τα τσαντίρια. Βέβαια, συναισθανόμεθα ότι εις μάτην τα λέμεν σε σένα και τους πατέρωνες σου. Παράδοση είναι